

De manier waarop het 25 uur durend overleg over het arbeiders-bediendenstatuut is verlopen en de afloop ervan, laten geen enkele twijfel over de wil van de regering om het de vakbondsleidingen onmogelijk te maken hun militanten serieus te raadplegen over de inhoud van het fameuze «compromisvoorstel». De tekst zoals hij door Minister van Arbeid Monica De Coninck werd opgemaakt, werd onmiddellijk voorgelegd en goedgekeurd door het kernkabinet. Hij kan dus in werking treden voor de uiterste datum van 8 juli.

«Vrijdag aanvaardden de sociale partners een tekst opgemaakt door de Minister van Arbeid. Subtiel detail: ze hebben hem niet ondertekend, om hem niet te moeten laten goedkeuren door hun basis, met de risico's die dat zou meebrengen», titelde Le Soir deze zaterdag.

Alvast bij het ABVV waren nochtans afgelopen week een aantal stappen gezet die konden doen geloven dat de vakbond zich voorbereidde op toekomstige procedures bij de rechtbank, en niet meer verwachte (of niet meer hoopte?) dat er een rot compromis uit de bus zou komen.

In de schaduw gesteld door een stevige mediacampagne rond het weinig benijdenswaardige lot van de Saksen-Coburgs, werd het lot van miljoenen werkenden bezegeld. En de vakbondsvergaderingen die deze week nog zouden discussiëren over dit dossier, zoals het Federaal Bureau van het ABV dat voor 9 juli was gepland, zijn er enkel nog voor de galerij.

Aan het begin van je loopbaan? Sneller afgedankt!

In de eerste twee jaren van de beroepsloopbaan zal de opzegtermijn 1 week per gewerkt trimester bedragen, met een minimum van 2 weken (14 dagen). Ter vergelijking: tot nu toe bedroeg de minimale opzegtermijn voor arbeiders 4 weken (28 dagen) en voor bedienden 13 weken. Deze maatregel zal zeker en vast het patronaat plezierigen, dat meer vrijheid wil om aan te werven... en af te danken. Vandaag is er in heel wat bedrijven een groot verloop. Weinig werkenden eindigen hun carrière nog in het zelfde bedrijf waar ze ooit begonnen zijn. Overal wordt deze beroepsmobiliteit geprezen. De nieuwe maatregel betekent dus in de toekomst een belangrijke achteruitgang voor een groot aantal werknemers. Gecombineerd met het toenemend aantal interimcontracten en contracten van beperkte duur, zal hij de onzekerheid van het arbeidscontract stevig doen toenemen. En raad eens wie het hardst zal getroffen worden door deze maatregel? De jongeren en vrouwen natuurlijk, die veel meer in onzekere contracten werken!

Zeker, wie werkt in een arbeidersstatuut, vandaag 1,4 miljoen mensen, ziet zijn of haar vooropzeg positief evolueren na 6 maand ancienniteit, maar daar staan 2 miljoen mensen in een bediendenstatuut tegenover die hun opzegtermijn drastisch ingekort zien. In de eerste plaats de twee derden van de bedienden voor wie vandaag de gunstigere berekeningswijze gold via de fameuze

Formule Claey's, omdat ze een inkomensplafond doorbraken. In het «compromis» wordt de Formule Claey's afgeschaft. De patroons krijgen bovendien nog een paar bijkomende voordelen: de sectoriële toelagen bovenop de werkloosheidsuitkeringen zullen worden afgetrokken van de opzegtermijn of de opzegvergoeding. Idem voor outplacement. Met andere woorden: de werkende mens moet zelf een deel van de kost van zijn of haar ontslag betalen!

Ook hier is het belangrijk goed in het hoofd te houden dat het toenemend belang van de dienstensector in de economie en de evolutie van heel wat beroepen, er toe leidt dat steeds meer mensen met een contract van beperkte duur worden aangeworven. De grote massa van de werkenden van morgen zal dan ook veel slechter beschermd zijn tegen ontslag. Anne Demelenne, nationaal secretaris van het ABVV stelt daarentegen dat volgens haar «het compromis een voldoende hoog niveau van bescherming waarborgt voor de werknemers, zonder de bedrijven te wurgen of de financiën van de staat in gevaar te brengen.». Een «goed compromis», wat.

Het is nog niet te laat!

We mogen ons natuurlijk niet in slaap laten wiegen door dit soort discours over een akkoord waarbij zogezegd iedereen wint. In deze zaak, waarbij de hele werkende klasse, ongeacht het specifiek juridisch statuut waarin iemand zat, heel wat te winnen had, is de mogelijkheid iets binnen te halen eens te meer handig onderuitgehaald door onderhandelingen in ministeriële achterkamertjes, ver van de pers en vooral van de syndicale achterban. Maar vermits de beslissing genomen werd zonder de autonomie en het democratisch functioneren van de vakbonden te respecteren, en ook omdat er nog heel wat te regelen blijft (proefperiode, vakantiegeld, motivering ontslag,...), is het nog lang niet voorbij.

De regering mag dan wel de forcing willen doorvoeren, dat mag de instanties van de vakbonden er niet van weerhouden dit slecht «compromis» te verwerpen. Het volstaat natuurlijk niet het te verwerpen voor de mooie ogen (en die hebben we allemaal) van de syndicale achterban, maar wel om dan voluit te gaan in het gevecht voor de harmonisering van de statuten naar boven toe en tegen de blokkering van de lonen. Een tekst die op autoritaire wijze door de politieke macht werd aanvaard, kan onder druk van de straat en de staking worden ingetrokken, als die druk stevig genoeg is. Bewijzen te over uit onze eigen sociale geschiedenis en het buitenland. En zoals we elke dag op het journaal kunnen zien, zijn regeringen ook niet voor eeuwig... De werkende klasse en haar vakbonden heeft er alle belang bij zich niet zonder verzet naar de sociale slachtbank te laten leiden!